

בית משפט השלום בכפר סבא

תקציר פסק דין 52748-08-20 דנה כשדי נגד יאיר נתניהו

השופט רונן פלג

הפרסומים שנסקרו וצוטטו בפסק הדין והתגובות שנלוו להם, הם דוגמה מובהקת לשיח האלים, הבוטה ולעיתים גם המביש המתנהל ברשתות החברתיות. חלק מהאמירות מזעזע ממש ומשולח כל רסן. על רקע זה, ראוי לכל אדם, ומקל וחומר לבנו של ראש ממשלת ישראל, שמספר עוקביו כאמור רב מאד, להפגין ריסון עצמי וזהירות בהתבטאויות ובפרסומים. ראוי להבהיר לנתבע וליתר המשתמשים ברשתות החברתיות, כי גם בשימוש היומיומי הנעשה בכל מקום באמצעות הטלפונים הניידים ובאמצעים אחרים, יש להישמר מפגיעה בשם הטוב של אחרים.

התובעת הגישה נגד הנתבע תביעה כספית לסך של 500,000 ₪ בעילה מכוח חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה - 1965. כתב התביעה פירט בנוסף עילות תביעה מכוח חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981, והחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998.

המחלוקת בין הצדדים התמקדה בפרשנותם של שני ציוצים שהנתבע פרסם ברשת הטוויטר בקשר לתובעת, בתקופת מערכת הבחירות לכנסת ה-23, לקראת יום הבחירות שהתקיים בתאריך 2/3/20.

לפי טענת התובעת, שני הפרסומים רמזו על מערכת יחסים אינטימית ומינית בינה ובין מר בני גנץ, הרמטכ"ל ה-20 של צה"ל, ומי שלאחר מערכת הבחירות המדוברת כיהן כראש ממשלת ישראל החלופי וכשר הביטחון. הנתבע, לעומת זאת, טען שמשמעות הציוצים תמימה לחלוטין, ושהם אינם נוגעים או רומזים לקשר לא ראוי בין התובעת ובין מר גנץ.

לפי הפסיקה, המבחן לפרשנותם של פרסומים הוא מבחן אובייקטיבי. על בית המשפט לקבוע מהי המשמעות שקורא סביר היה מייחס למילים, דהיינו המשמעות הרגילה והטבעית של הדברים בעיני "האדם הרגיל" או "האדם שברחוב".

הוכח לפני בית המשפט, כי בימים שסבבו את מועדי שני הציוצים שפורסמו בקשר לתובעת, הנתבע פרסם מספר פרסומים בוטים, שייחסו למר בני גנץ עיסוק במין ויחסים מחוץ לנישואין עם מאהבות. אכן, הנתבע צייץ באותה תקופה ציוצים גם בנושאים אחרים, ואולם העיסוק בחיי המין הנתענים של מר גנץ היה עקבי ויומיומי, כך שעוקביו הרבים, כ-140,000 איש, היו בהחלט מודעים וערים לו.

על אף שאמיתותם של הפרסומים נגד מר גנץ לא הייתה בלב המחלוקת בתיק זה, די היה בתשובותיו המתחמקות והמגומגמות של הנתבע במענה לשאלות שעסקו בנושא, כדי להעיד על כך

שאו וגם היום, יותר מ-3 שנים אחרי, אין בידיו ראייה לנכונותם.

בית המשפט מצא כי הציוצים שפרסם הנתבע בעניין התובעת, פעילה פוליטית זוטרה במפלגת "כחול לבן", היו רחוקים מלהיות תמימים. הציוצים יצרו אצל מי מעוקביו של הנתבע קשר מיידית אל אותן הכפשות שעסקו בחיי המין לכאורה של מר בני גנץ. התובעת נבחרה על ידי הנתבע במקרה, והייתה מבחינתו ניזוק משני. הנתבע היה אדיש לחלוטין לשמה הטוב ולהשלכות הפרסומים לגביה.

בנסיבות העניין, האדם הסביר אשר נחשף לציוצים של הנתבע נגד מר בני גנץ ולשני הציוצים בקשר לתובעת, כל אחד ולחוד ובוודאי שניהם יחד, הבין את רמיזותיו של הנתבע, כי אפשר שגם התובעת היא עוד אחת מהמאהבות שהנתבע מייחס למר גנץ.

שני הפרסומים שהנתבע פרסם ביחס לתובעת מהווים "לשון הרע" לפי הגדרות חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה - 1965. לנתבע לא עומדת הגנת תום הלב מכוח סעיף 15 לחוק או כל הגנה אחרת.

התובעת אמנם התבטאה ברשתות החברתיות בעניינים פוליטיים, התנדבה במפלגת "כחול לבן" והתראינה לתקשורת לאחר שני הפרסומים, ואולם נדחתה טענת הנתבע שהפרסומים הועילו לה והתקבלו אצלה בברכה. ההקשר של הפרסומים רחוק מלהיות מחמיא וטענותיו של הנתבע בהקשר זה רק ממחישות את חוסר הבנתו בדבר מצבה של התובעת.

לאחר שבית המשפט בחן את נסיבות העניין ואת הפרמטרים השונים לקביעת הפיצוי, נקבע כי על הנתבע לפצות את התובעת בפיצוי ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א' לחוק, בסך של 130,000 ₪ בתוספת הוצאות משפט.

***** התקציר אינו בא להחליף את פסק-הדין, הנוסח המחייב הוא זה של פסק-הדין המלא *****